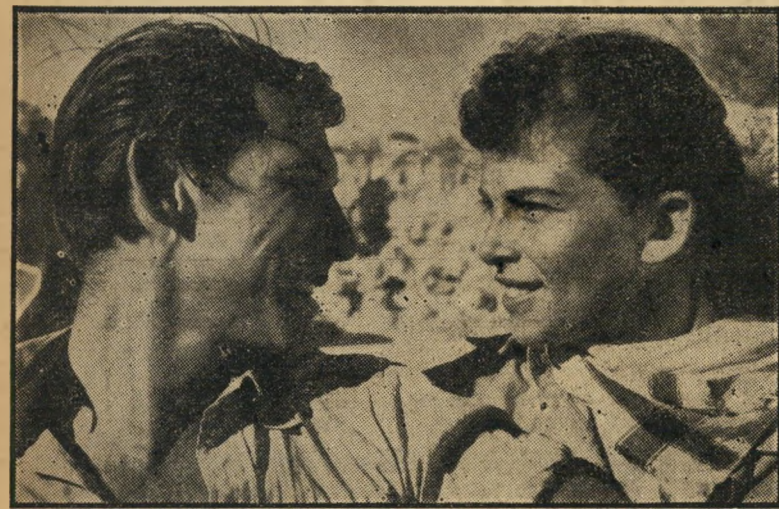

עמוד האש מעלה עשן

המתנרב נפצע. תמונה קרבית מתוך סרטו של לארי פריש, עמוד האש, מראה את השחקן הישראלי יצחק שילה (ימין) בתפקיד מפקד חולית הלוחמים בנגב, שאת גורלה וקורות אנשיה מספר הסרט. במרכז נראה לארי מונטיין השחקן האמריקאי, בתפקיד המתנדב היהודי וייס מאמריקה, הנפצע בשעת הפגזה, כשהחובתו, נחמה הנדל — רחל, מטפלת בו.

הפבורן הישראלי. נחמה הנדל ולארי מונטיין, גיבורי הסרט, בסצנת אהבה. צילומיה של נחמה הנדל מדמים דמיון בינה לבין השחקנית ההוליוודית המבוגרת קתרין הפבורן. רוב קסעי הסרט כבר צולמו, ויעברו חודשים ספורים עד שהסרט יהיה מוכן להצגה.

(סולמין הגדול) כהן קפה תורכי מאחורי הקלעים. כמה תיירים הוזמנו למקום, כדי לטעום בפעם הראשונה בחייהם קפה תירכי טהור, מבושל בתערובת הייל. אחת התייריות טעמה מן הקפה, ביקשה מיד מסולמין: "אולי אפשר לקבל קצת חלב". . . . **מרגוט קלאונר,** מנהלת אולפני ההסרטה הישראליים, הוזמנה לפסטיבל הסרטים הישראליים, שיערך בעיר פולה על חוף הים התיכון. היא לקחה עמה סרט אחד, אשר ייצג את ישראל בפסטיבל זה. היה זה סרטו של חיים חפר, הקטר מס' 70414. לפי העתונות הגרמנית התקבלה סרט באהדה. אולם לשיא הגיעה הגברת קלאונר כאשר הירצתה בפסטיבל הסרטים על הנושא: תולדות הסרט הישראלי . . .

חלקה הימני מתרומם. בהפסקה שמעו שתיים מבנות הלהקה, **טובה ליבוביץ וולאה הופמן,** מזמונים המשודרים ברדיו. הן נכנסו לאחד האהלים כדי להאזין לתכנית, שכחו כי עליהן לחזור לבמה, העסיקו את הגדוד כולו בחיפושים אחריהן . . . גם תכניתה החדשה של להקת סמבטיון, דבר אל הקיר, החלה במולד. בשעה שהחל הזמר **שמעון ישראלי** בתזוורת על השיר אודות זמר הבס שאיבד את קולו, תלתה דווקא זמרת האלף של הלהקה, **רחל אטאם,** איבדה את קולה . . . דקות מספר לפני שגחלה את הצלחתו הגדולה בפסטיבל הרקודים בבליה, הכין איש חבורת האש **שלמה**

אדם אחר שהוזמן לפסטיבל סרטים זה הוא במאי הסרטים הישראלי **איוואן לני ג'אל.** איוואן, ליד יוגוסלביה, שנה עתה סיים הסרטי סרט דוקומנטרי צבעוני על פסטיבל הריקודים בלילה, הוזמן על ידי שתי חברות יוגוסלביות להשתתף בפסטיבל סרטים, שיערך בעיר פולה על חוף הים האדריאטי. מפרט נסיעתו של איוואן היא לדון עם חברות יוגוסלביות על ייצור משותף של סרטים, שעלולותיהם מתרחשות בישראל וביוגוסלביה. בדרוכו יפגש איוואן עם חיה הררית ברומא, כדי לדון עמה על שיתופה בסרטים אלה . . . מיד לאחר שהסתיימו צילומי החוק בסרטו של **לארי פריש** עמוד האש (ראה תמונות) הוכיח **לארי מונטיין,** השחקן האמריקאי הישראלי, שמתחיל בסרט, כי למד משהו בעת עבודתו. אחד מתפקידיו של לארי בסרט היה לנגוב על צעירה ישראלית, אותה מגלמת **נחמה הנדל.** אחר שסיים את תפקידו, נראה לארי בוחן את הצעירות הישראליות במציאות. תוך שבוע אחד נראה יוצא בחברת שלוש נערות וזהר ישראליות יפהפיות, של איור נסית-רוזל התל-אביבי.

אנשים

משחק המלכים

עם המהפכה האחרונה בעיראק והפיכת ממלכתו של המלך פייזל לרפובליקה, התקרבה להתגשמות נבואתו של מלך לשעבר אחר, המלך פארק, שניבא עם סילוקו מכס הממלכה המצרית: "בעוד זמן ישראו בעולם רק המישה מלכים: ארבעת מלכי הקלפים ומלך אנגליה" . . . חדשה כמעט מלכותית אחרת התפרסמה השבוע בגוויש כרוניקלי, שבועון יהדות אנגליה: המושל הכללי של גאנה, ציג המלכה אליזבת בי-ארצו של **נאקרומה,** נשא השבוע צעירה יהודיה מלונדון. לדחתה של אנשי גאנה, הנשואים הם נשואי אהבה לוהטת שגברה על ממשול רציני יותר מיהדותה של הכלה. ה' עדות: המושל הכללי הוא בן 51, רעייתו הטריה בת 23 . . . סיפור יפה של סופר הבוקר על אותו נושא: "לביקורו של ביגיי בתערוכה תהייה לפחות שתי תוצאות: המורה למלאכה הרצברג ייקרא מעתה בשם הררי, והמורה אריאלי יקרא אריאל, מאותה סיבה" . . . במשפט היועץ המשפטי נגד קצין המשטרה **יוסף זינגר,** הנאשם במתן עדות שקר, שאל עורך-הדין **יעקב הניג** מן את אחד העדים: "נגיח שבא אליך יהודי" . . . שיסע אותו באמצע כתב עתים **יעקב קיפר:** "מה זה יהודי?" . . . אחרי שהתברר כי תמונת הקריין, המוצגת בתערוכה העשור בביתן רול ישראל, איננה תמונת קריין ישראלי אלא קריין רוסי, גילה ווג מקיבוץ משמר-העמק תמונה מסר לפת אחרת, המוצגת לראחה בתערוכת הע' שור. הוג, שראה תמונת ענק של ווג וקנים מתחת לכתובת המבארת כי אלה ווג וקנים ישראל, הנתמכים על ידי המדינה, גילה כי ווג הקשישים אינו אלא **המיסיונר צ'פ' מן ורעיתו,** הנראית אגב בתמונה, כשהיא מעיינת בברית-החדשה. צ'פמן, מיסיונר מ' אוסטרליה, בילה לפני ארבע שנים במשמר-העמק, עבר לאחר מכן לאיטליה . . . סיפור משעשע היה השבוע בפיו של צלם העתונות לשעבר **מקסים סלומון,** שהיה יושב על חוף הכינרת, עומד לפתוח שם בית-מרגוע למתבודדים. יום אחד באו אל מקסים שני גרמנים, שהאחד מהם הוא יצואן ויבואן של דגי גוי. הגרמני ביקש דג גוי מים כינרת, שיכול להפיצו בעולם אלא תנאי-כי. התנאי: הדג חייב להיות קטן, ועם צבעים בגב. מאחר שהגרמני הציע סכומים נכבדים, התיגע סלומון לתפוס את הדג אך לשוא. לבסוף לקח צאצאים של הדג אמנון הגליל, צבע אותם בצבע שמן וייצעם לגרמני. הגרמני התלהב מאד למראיהם. אך למ בערערה האיש לאכול דגים במסעדה בסבריה ושם הגישו לו את אותו הדג למאכל, ללא צבעים כמובן. התלהבותו של הגרמני מדגי התנ"ך פגה מיד.

תשובה לחרם. הצניחה אורגנה באמ-צעים פרימיטיביים למדי. המטוס היה מקול-קל בזמן שנועד להמראה. המצנחים, אוסף מגוון של מצנחים גרמניים, אוסטרים ו' אנגלים, לוקטו מכל מיני מקורות. כאשר רצו הצנחים להתלבש בחדר-ההמתנה ב' שדה-התעופה דב בתל-אביב, סילק אותם ה' אחריא לחדר, נעל אותו על מנעול. הצנח' נים נאלצו להתלבש בחוק, כשמסביבם נד' חקים כמה עשרות מעריצים. אולם למרות ה' תנאים הגורועים והרוח החזקה שהפריעה לצניחה, היה המפגן חיוני, לפחות עבור שמעון צחור. היתה זו תשובתו לחרם הבלתי-רשמי, שהוטל עליו על-ידי המוסדות הנוצרים בדבר במדינה. מוסדות אלה, לא רק ששמים מכשולים ואינם עוזרים לפיתוח ספורט הצניחה האזרחי בארץ, אלא גם נמנעו מלשתף את צחור במשלחת הצניחה החופשית, שנשלחה לפני שבועיים לצרפת.

בעוד שלושה שבועות עומדת להיפתח בברטיסלבה שבצ'כיה אליפות העולם בצניחה חופשית. הזמנה להשתתפות באליפות זו נשלחה למועדון הכומתה האדומה. אולם חוסר תקציב ותומכים עלול למנוע הופעה חשובה של ישראל בתחרות זו.

בישראל ישנם צנחנים העשויים להגיע להישגים נכבדים, ולייצג את המדינה בכ' בוד במיפגנים בינלאומיים — זאת רצה צחור להוכיח במיפגן הצניחה החופשית ש' ערך, וב'23 השניות הנוספות. הן שהה ללא מצנח באויר, נוסף על 37 השניות שהיו שיאו האישי הקודם.

אמר צחור, אחרי שירד לקרקע: "אם מוצאים תקציב לשלוח מלכת יופי למיאמי, אפשר גם למצוא תקציב לשלוח צנחנים לברטיסלבה. לפני שנה מכרתי את הנוספה שלי והשכרתי חדר כדי לייצג את ישראל במפגן צניחה. השנה אינן לי מה למכור עוד-המדינה, או גוף ציבורי אחר, צריך לשלוח אותנו".

תלאות השחקנים

שבוע של תקלות פקד את הבימה הישראלי הועפירה. התחילה בהן להקת פיקוד הצפון הצבאית, שהחלה במסע הופעות ב' תכניתה החדשה: נעלה צפונה. כאשר הופיעה הלהקה לראשונה בפני יחידת אנשי מילואים, הותקנה עבורה במה ארעית. הבמה היתה בנויה כך, שבמקום הצגה ראו הצופים לפנייהם נגונה: בכל פעם שהשחקנים היו עומדים על חלקה השמאלי של הבמה, היה

פסוקי השבוע

- **השופט העליון דוד גויטיין,** במאמר ביקורת שפורסם בשבועון הלונדוני גוויש אובורגה, על חנינת שלום רון: "מאת עלובי-חיים נרקבים בבית-הסוהר, משום שחינוכם ואפיים לא העניקו להם את הכוח לעמוד בפני פיתוי, ואין איש במשרד ראש-הממשלה מוכן להמליץ עליהם ושוב שר אינו יועץ לנושא שאין לשלוח אנשים אלה לבית-הסוהר".
- **מנחה הוצאת הספרים, עמינוב"ר משה שרת,** על ארנסט בחין המנוח: "הוא נמנה על המדינאים שקגו השכלתם מעיתונים".
- **הסופר בנימין גלאי,** על יוסף ("פשו") מילוא: "ידידי פפו היה לולן לפני שנעשה במאי, כשם שהיה במאי לפני שנעשה פילוסוף".
- **המשורר האמריקאי האנטרשמי עזרא פאונר,** אחרי שוחרר מבית חולירוח בארצות-הברית וחזר לאיטליה: "מימי לא שוחררתי ממוסד לחולירוח. כאשר יצאתי מבית-החולים נמצאתי באמריקה. ואמריקה כולה בית חולירוח היא".
- **ח"כ חרות שמשון יוניצ'מן,** על המשבר הממשלתי: "מלה אחת בלבד מאחדת את כל האופוזיציה — המילה".
- **המבקר הספרותי דב בר מלכין,** על הצגת הבכור: "זה לא משה רבנו, אלא משה רב-אלופנו".
- **שר הפנים ישראל ברייהודה:** "היות שאינני דתי, הרי ברגע שאני אומר שמה דיברתי זו אמת, מובן מאליו שזו אמת, כי אינני יכול להישבע על כך".
- **הסופר חיים הוז,** על הצהרתו הספרותית של ראש הממשלה: "לא בכוח סיפוריו של טולסטוי והאפולוגיה של סוקראטס עלה הנוער לארץ-ישראל, אלא בכוח שירתו של ביאליק ובכוח הספרות העברית. של הימים ההם".
- **המשורר שלמה סקולסקי,** בועידת המורים: "החניון ל'חברה' ול'חברמניות' הוליד את הדור הצעיר מציונות לבניציונות".